

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 15Csp/255/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317209538
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Donič
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2018:8317209538.4

Rozhodnutie

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Vladimírom Doničom v spore žalobcov: 1. Q. H., S.. XX.XX.XXXX a 2. U. H., S.. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom Z. XXXX/XXX, XXX XX A., práv. zast. JUDr. Darinou Solárovou, Škultétyho 3, 040 01 Košice, proti žalovaným: 1. Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zast. ČERNEJOVÁ & HRBEK, s. r. o., Kýčerského 7, 811 05 Bratislava, IČO: 36 857 513 a 2. Dražby a aukcie, s.r.o., Flámska 1, 036 01 Martin, IČO: 36 751 642, zast. Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, o zdržanie sa výkonu záložného práva, takto

rozhodol:

I. Súd u k l a d á žalovanému v 1. rade zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou nehnuteľností registrovaných na LV č. XXXX v časti „G.“ ako : parc. reg. „G.“ č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 631 m², parc. reg. „G.“ č. XXX/X - ostatné plochy o výmere 238 m², dom so súp. č. XXXX, postavený na parc. č. XXX/XX, o veľkosti podielu 1/1-ina, všetko registrované Okresným úradom Humenné, Katastrálny odbor, pre k.ú. A., obec Humenné, okres Humenné, a to až do právoplatného skončenia o veci samej.

II. Súd z a m i e t a žalobu žalobcov proti žalovanému v 2. rade.

III. Súd p r i z n á v a žalobcom náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v 1. rade v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

IV. Súd n e p r i z n á v a žalovanému v 2. rade náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcom.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou doručenou súdu dňa 3.11.2017 domáhali rozhodnutia o tom, že žalovaní sa zdržia výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou nehnuteľností a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnili tak, že žalobcovia uzatvorili so žalovaným v 1. rade Zmluvu o poskytnutí úveru „Hypopôžička“ č. Y. XXXXX-XXXXXXXXXXXX, zároveň žalobkyňa v 2. rade so žalovaným v 1. rade uzavrela zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. C. XXXXX-XX. Predmetom záložného práva sú nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX. Žalovaný vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 24.12.2010, pohľadávka žalovaného v 1. rade je premlčaná. Žalobcovia vzniesli námietku premlčania. Žalobcovia si so žalovaným v 1. rade zmluvne nedohodli zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky tak, ako to vyžaduje ust. § 565 Obč. zák. Napádaná zmluva je neurčitá, vyvoláva neistotu o obsahu práv a povinností účastníkov zmluvy a preto je absolútne neplatná. Zmluva o úvere obsahuje množstvo neprijateľných zmluvných podmienok. Záložná zmluva nebola individuálne dojednaná. Účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Došlo k neprímetanému zásahu do práva na obydlie a do práva na súkromný a rodinný život žalobcov. Takýmto konaním by došlo k porušeniu Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Navyiac žalovaný v 1. rade by vymohol to, na čo nárok už nemá, lebo ide

o premlčanú pohľadávku. Výška dlhu nezodpovedá realite. Žalobcovia uhradili približne 30 000 Eur, preto poukázali na hrubý nepomer medzi skutočnou výškou dlhu a hodnotou nehnuteľnosti, ktoré majú byť predmetom záložného práva. Hodnota nehnuteľností, ktoré majú byť predmetom výkonu záložného práva je cca 80 000 Eur. Žalobcovia teda napadli premlčanie výkonu záložného práva, aj to, že žalovaný v 2. rade nepostupoval v súlade s ust. § 565 OZ a úver nebolo možné zosplatiť. Výkonom záložného práva prídu žalobcovia o jediné obydlie. Výkonom dôjde k vymoženiu aj toho, načo žalovaný v 1. rade nárok nemá. Napádajú aj absolútnu neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva, neexistenciu záložného práva, hrubý nepomer medzi výškou dlhu a hodnotou nehnuteľností a zmluvu o vykonaní dražby, ktorá nebola doručená žalobcom.

2. Spolu so žalobou podali žalobcovia aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, o čom súd rozhodol uznesením č.k. 15Csp/255/2017-37 dňa 23.11.2017 tak, že uložil žalovaným povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou po odvolaní žalovaného v 2. rade, kedy Krajský súd v Prešove toto uznesenie potvrdil uznesením sp. zn. 23Co/67/2018 zo dňa 7.6.2018.

3. Žalovaní sa k žalobe vyjadrili tak, že s ňou nesúhlasili.

4. Súd sa oboznámil so žalobou, zmluvou o poskytnutí pôžičky, zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, obchodnými podmienkami, výpisom z katastra nehnuteľností, vyhlásením splatnosti úveru, odpoveďou na žiadosť o predĺženie splatnosti úveru, žiadosťami žalobcov, uznesením o neodkladnom opatrení, odvolaním žalovaného v 2. rade, vyjadrením žalovaného v 1. rade, vyjadrením žalobcov, uznesením odvolacieho súdu, uznesením o strane sporu a zistil tento skutkový stav:

5. Dňa 3.2.2009 bola uzavretá medzi žalobcami a žalovaným v 1. rade zmluva o poskytnutí úveru „Hypopôžičky“ č. Y. XXXXX-XX a v rovnaký deň bol uzatvorená aj zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti.

6. Dňa 24.12.2010 žalovaný v 1. rade vyhlásil splatnosť úveru. Dňa 20.7.2017 požiadal žalobca o vyčíslenie aktuálneho zostatku na hypopôžičke a dňa 2.10.2017 požiadala žalobkyňa o refinancovanie úveru.

7. Dňa 27.11.2014 žalobcovia požiadali o predĺženie splatnosti úveru a listom dňa 18.11.2014 žalovaný v 1. rade odpovedal, že dáva súhlas na predĺženie splatnosti úveru.

8. Dňa 17.7.2017 došla žalobcom posledná výzva na úhradu omeškaných splátok.

9. Žalovaný v 3. rade vo vyjadrení zo dňa 5.12.2017 uviedol, že na základe zmluvy o poskytnutí hypopôžičky bol žalobcom poskytnutý úver 46 887,75 Eur za podmienok uvedených v zmluve a k nehnuteľnosti bolo zriadené záložné právo na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa. Nakoľko žalobcovia si svoje splátky zo zmluvy neplnili riadne a včas, žalovaný veriteľ prostredníctvom žalovaného v 2. rade pristúpil k vymáhaniu omeškaných splátok, pričom došlo len k výzve a nie k dobrovoľnej dražbe. Na LV nebola vykonaná žiadna poznámka o výkone záložného práva. Ďalej uviedol, že žalovaný nie je pasívne legitimovaný, lebo nebola uzavretá žiadna zmluva o vykonaní dražby medzi žalovanými. Uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia považuje za predčasné. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení zo dňa 18.4.2018 uviedol, že nebola potreba naliehavosti vydania rozhodnutia o neodkladnom opatrení, keďže doposiaľ nedošlo ku žiadnej dobrovoľnej dražbe a stotožnil sa s odvolaním žalovaného v 3. rade.

10. Dňa 16.4.2018 sa vyjadrili žalobcovia k podaniu žalovaných tak, že žalovaný v 2. rade je pasívne legitimovaný, lebo sám žalovaný v odvolaní pripúšťa, že žalovaný v 1. rade poveril žalovaného v 2. rade vymáhaním omeškaných splátok. Už z názvu žalovaného v 2. rade vyplýva, že čím sa bude zaoberať. Žalovaný nepredložil splnomocnenie len na vymáhanie omeškaných splátok a nie vykonaním dražby. Neodkladné opatrenie sa javí ako jediný efektívny prostriedok dočasnej ochrany. Ak sú vážnym spôsobom spochybnované ustanovenia úverovej zmluvy, nemožno od nej oddeliť zmluvu o záložnom práve. Žalobcovia poukázali na premlčanú pohľadávku. Dražobné spoločnosti neprihliadajú na námietky dlžníkov, ktoré vznesú priamo na dražbách, preto sa žalobcovia domáhali ochrany ešte predtým, ako vzniknú na ich majetku nezvratné škody. Zo zmluvy o úvere nevyplýva akou výškou sa úročia jednotlivé úvery. Údaje o úrokovej sadzbe, počet splátok, termín splatnosti úveru sú totiž uvedené len v časti A.

Ak je neplatná zmluva o úvere neplatná, je aj zmluva o záložnom práve neplatná, ktorá má k úverovej zmluve akcesorickú povahu.

11. Vo vyjadrení zo dňa 7.11.2018 žalovaný v 1. rade uviedol, že otázky vznášané žalobcami boli vo vzťahu k výkonu záložného práva cez dobrovoľnú dražbu zodpovedané viacerými súdmi v iných podobných konaniach. Uviedol rozhodnutia slovenských súdov, z ktorých vyplýva konštantný záver o neprípustnosti žaloby a neprípustnosť výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou v kontexte smerníc zameraných na ochranu spotrebiteľa. Je neprípustné zdržanie sa výkonu záložného práva na časovo neobmedzené obdobie. Záložné právo má zabezpečovaciu a uhradovaciu funkciu. Súd by vyhovením žaloby závažne obmedzil žalovaného v 1. rade ako záložného veriteľa. Spôsob výkonu záložného práva je legálnym prostriedkom. Spotrebiteľské právo spochybňuje tento inštitút. Žalobou ide žalobcom o zámer dosiahnuť nepoužiteľnosť záložnej zmluvy. Poukázal na riziko, že výkon záložného práva môže byť realizovaný na plnenie vyplývajúce z neprijateľných zmluvných podmienok. Obava žalobcov o stratu obydlija je omyl, keďže eventuálny zvyšok z dražby po uhradení nesplácaných záväzkov sa vráti žalobcom. Výkon záložného práva je reálnym ekonomickým vyrovaním. Žalobcovia pri podpise zmluvy si boli vedomí rizika jeho výkonu. Podľa žalovaného nejde o zásah do ústavných práv. Argumenty žalobcov spochybňujúce výkon záložného práva mimosúdnym spôsobom boli explicitne vyvrátené Súdnym dvorom Európskej únie vo veci C 34/13 X. Z. c/a SMART Capital, a.s. Žalovaný odmietol, že by došlo k premlčaniu nároku. Poprel tvrdenie, že úverová zmluva obsahuje množstvo neprijateľných zmluvných podmienok.

12. V konaní nebolo medzi stranami sporné, že žalovaný v 1. rade uzatvoril so žalobcami zmluvu o poskytnutí úveru, ktorá je bezpochyby spotrebiteľskou zmluvou a na ňu sa vzťahujú osobitné právne predpisy. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia OZ aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

13. Spornými boli v tomto konaní 3 skutočnosti a to pasívna legitimácia žalovaného v 2. rade, premlčanie nároku a opodstatnenosť žaloby.

14. Pokiaľ ide o procesné postavenie žalovaného v 2. rade, povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou nehnuteľností musela byť pri rozhodnutí o neodkladnom opatrení uložená aj jemu, aby nedošlo k predčasnému výkonu dražby a nezvratiteľnej situácii. V samotnom konaní však žalovaný v 2. rade je dražobníkom a jeho postavenie je upravené zákonom č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a zákonom č. 455/1991 Z. z. o živnostenskom podnikaní odvodené výlučne od existencie záložného práva veriteľa, ktorý sa ho rozhodne realizovať. Z právnej úpravy je zrejmé, že ide v podstate o subjekt, ktorý záložné právo vykonáva a realizuje v prospech jeho nositeľa, pričom je na záložnom veriteľovi, akého dražobníka si zvolí a použije na výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou. Na tej skutočnosti nič nemení, ani rozsah vzájomných práv a povinností, akým si žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade upravili svoje vzájomné vzťahy v rámcovej zmluve o vykonaní dražby. Žalovaný v 2. rade nie je účastníkom právneho vzťahu zabezpečovanej povahy, ktorý vznikol uzatvorením záložnej zmluvy medzi žalobcami a žalovaným v 1. rade ako záložcom a teda nie je nositeľom žiadnych práv a povinností z predmetnej zmluvy. Jediným možným riešením v danom prípade je zamietnutie žaloby vo vzťahu ku žalovanému v 2. rade z dôvodu nedostatku jeho pasívnej legitimácie. Výrok, ktorým by súd dražobníka zaviazal zdržať sa výkonu práva, ktoré mu nesvedčí, by bol bez akéhokoľvek právneho dôsledku.

15. Čo sa týka premlčania: V zmysle § 101 Obč. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V zmysle § 110 ods. 1 Obč. zák. ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

V zmysle § 151 j) ods. 2 Obč. zák. ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže sa záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď zabezpečená pohľadávka je premlčaná.

16. Žalobcovia si neplnili povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy, a preto žalovaný v 1. rade vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 24.12.2010. Nasledujúcim dňom sa právo mohlo vykonať (uplatniť) po prvý raz, teda právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním žaloby na súde. Nie je v danom prípade rozhodujúce, z akého dôvodu tak žalovaný v 1. rade neurobil. Až dňa 27.11.2014 žalobcovia žiadali o predĺženie splatnosti úveru a po niekoľkých úhradách žalobcov, žalovaný v 1. rade vyzval žalobcov na úhradu omeškaných splátok. Súd má však zato, že žalovaný v 1. rade sa môže uspokojiť za zálohu aj vtedy, keď je pohľadávka premičaná v súlade s § 151 j) ods. 2 Obč. zák. Až dňa 27.11.2014 žalobcovia žiadali o predĺženie splatnosti úveru a po niekoľkých úhradách žalobcov, žalovaný v 1. rade vyzval žalobcov na úhradu omeškaných splátok.

17. Draženou vecou je obydlie záložcov a výsledkom dobrovoľnej dražby je strata hlavného obydlia záložcov a jeho rodiny. Prítom pohľadávku bolo možné uspokojiť iným spôsobom nevynímajúc ani súdny proces s následnou exekúciou, vrátane do úvahy prichádzajúcich splátok. Dobrovoľná dražba musí predstavovať akési ultima ratio, a teda nie je možné žalobcov pripraviť o obydlie, ak existujú iné možnosti uspokojenia pohľadávky. V takomto prípade má ochrana obydlia prednosť pred výkonom záložného práva. Zriadenie záložného práva má účinky aj na právneho nástupcu. Hoci k dražbe nehnuteľnosti zatiaľ nedošlo, žalovaný v 1. rade by pokračoval vo výkone záložného práva.

18. Úprava výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou umožňuje veriteľovi výrazným spôsobom zasiahnuť do majetkových práv dlžníka bez súdnej alebo akejkoľvek inej štátnej kontroly. Výkon záložného práva je natoľko závažný inštitút, že súd by bez náležitého zistenia skutkových a právnych okolností nemal odoprieť ochranu tomu, kto sa tejto ochrany domáha. Výkon záložného práva sa nepochybne môže dotknúť obydlia žalobcov. Právo na rešpektovanie obydlia je upravené aj Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), a to článkom 8 Dohovoru, ktorý je pre Slovenskú republiku záväzný, a v zmysle čl. 7 ods. 5 Ústavy SR má prednosť pred zákonom. „Strata príbytku je najzávažnejšia forma zásahu do práva na rešpektovanie obydlia. Akákoľvek osoba ohrozená zásahom tohto rozsahu by mala mať principiálne príležitosť nechať posúdiť primeranosť opatrenia nezávislým súdom vo svetle relevantných zásad podľa čl. 8 Dohovoru, bez ohľadu na to, že podľa vnútroštátneho práva jej právo zdržiavať sa v príbytku skončilo“ (z rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva McCann proti Spojenému kráľovstvu zo dňa 13.5.2008., st. č. 19009/04, bod 50.).

19. Súd má zato, že pokiaľ by už došlo k začatiu výkonu záložného práva veriteľom formou predaja zálohu na dobrovoľnej dražbe, nie je už možné uložiť veriteľovi resp. i dražiteľovi zdržanie sa výkonu záložného práva, toto nie je možné ani po uskutočnenej dražbe. Po začatí výkonu záložného práva by nebolo možné rovnako záložnému veriteľovi ukladať povinnosť zdržať sa úkonov smerujúcich k uskutočneniu dobrovoľnej dražby, resp. zakázať dražiteľovi (dražobnej spoločnosti) uskutočniť dobrovoľnú dražbu na základe zmluvného vzťahu so záložným veriteľom, keďže záložný veriteľ dražbu neuskutočňuje a dražobník túto organizuje v zmysle osobitného zákona.

20. Nepochybne predmetnú úverovú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, nie však podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže predmetom úveru je nehnuteľnosť.

Zmluva o poskytnutí úveru „Hypopôžička“ pozostávala z niekoľkých častí úveru vo výške 12 958,09 Eur bez účelu, 387,75 Eur s účelom - úhrada výdavkov na účet Consumer Finance Holding, a.s., 19 999,51 Eur na úhradu pohľadávky a 15 542,40 Eur na úhradu pohľadávky. Teda súčet pohľadávok bol vo výške 33 541,91 Eur s celkovou výškou úveru 46 887,75 Eur s RPMN 7,65 % s celkovými nákladmi dlžníka 89 160 Eur s priem. RPMN 7,25 %.

Túto zmluvu o poskytnutí úveru nemožno teda určiť za bezúročnú a bez poplatkov podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. (§ 1 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotr. úveroch, zákon sa nevzťahuje na zmluvy a) o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu). Zmluva o poskytnutí úveru však má neprijateľné zmluvné podmienky ako napr. poplatky za upomienky uvedené na rube Obchodných podmienok, zmluvnú podmienku uvedenú v bode 3.7. o zrážkach zo mzdy, zmluvnú podmienku uvedenú v bode 5.2. o zmene obchodných podmienok, o zmluvnej pokute čl. III bode 15 obchodných podmienok, o zmene výšky poplatkov v čl. IV bode 30 Obchodných podmienok, o úhrade splátok v čl. v bode 41. Obchodných podmienok, o rozhodcovskej doložke v čl. X bode 57 Obchodných

podmienok atď.), ktorých vyhlásenie za neprijateľné a tak neplatné by mohlo byť predmetom iného konania.

21. Súd sa zaoberal samotnou povinnosťou žalovaných zdržať sa výkonu záložného práva a na základe vyššie uvedeného skonštatoval, že žalobe je potrebné v záujme ochrany spotrebiteľov vyhovieť vo vzťahu k žalovanému v 1. rade a zamietnuť vo vzťahu k žalovanému v 2. rade.

22. O trovách konania v danej veci súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

V danom prípade boli žalobcovia úspešní vo vzťahu k žalovanému v 1. rade a neúspešní vo vzťahu k žalovanému v 2. rade.

23. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že pre aplikáciu tohto ustanovenia nie je nutné, aby sa strana jeho použitia dovoľavala a odôvodňovala potrebu jeho aplikácie. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania ex offo skúma, či nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa. Ide o zákonné ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania, by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdom. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii. Do úvahy treba brať tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnuť i na postoj účastníkov v konaní. Z uvedeného výkladu vyplýva, že pri aplikácii tohto zákonného ustanovenia možno prihliadať i na okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde. (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 M Cdo 2/2008, zo dňa 25. februára 2009).

Účelom ustanovenia uvedeného v § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútneho práva. Jeho aplikácia je možná za splnenia zákonných podmienok. Do úvahy prichádza z dôvodu sociálnych aspektov, kedy sa zohľadňujú osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán v konaní a prípadne iné okolnosti. V sporovom konaní sa povinnosť nahradit' trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§255 CSP) a aplikácia §257 CSP prichádza do úvahy vtedy, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov, ale súd dôjde k názoru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Rozhodnutie o trovách konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom. Vid' rozhodnutia ÚS SR č. k. II. ÚS 563/2011-18 a NS SR sp. zn. 2MCdo/17/2009. Zákon explicitne nevypočítava, ktoré okolnosti sú relevantné do takej miery, že môžu predstavovať dôvod na nepriznanie náhrady trov konania. Judikatúra považuje za nepostačujúci na aplikáciu § 257 CSP (150 O.s.p.) len všeobecný záver hodnotiaci dopad rozhodnutia o určitom druhu nároku (porov. R 34/1982, R 23/1989).

Súd mal zato, že žalobcovia sú spotrebiteľia, ktorí sa domáhali ochrany svojho práva a priznanie trov žalovanému v 2. rade by bolo vzhľadom na ich postavenie nespravodlivé, preto súd náhradu trov konania žalovanému v 2. rade nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.